

ven). Loven vedrører erstatning og godtgørelse for personskade forvoldt ved en overtrædelse af straffeloven og giver kun i meget begrænset omfang hjemmel til erstatning for tingsskade. Loven dækker således ikke skader, der er sket ved overtrædelse af f.eks. færdselsloven, våbenloven, restaurationsloven, politivedtægten og lignende. De forbrydelser, nævnet yder erstatning og godtgørelse for, er navnlig vold, voldtægt, røveri og manddrab eller forsøg herpå. Nævnet yder erstatning og godtgørelse efter dansk rets almindelige erstatningsregler om skadevolderens erstatningsansvar – også selv om skadevolderen måtte være ukendt. Erstatning og godtgørelse ydes dog kun, i det omfang skaden ikke dækkes af ydelser efter den sociale lovgivning, løn under sygdom, private forsikringer, pensionsydelser eller andre økonomiske ydelser, som skadelidte er berettiget til i anledning af skaden.

Afgørelse om erstatning træffes af Erstatningsnævnet. Nævnet er en selvstændig styrelse under Justitsministeriet. Nævnets afgørelser kan ikke påklages til højere administrativ myndighed, idet nævnet efter lovens § 16 har den endelige administrative afgørelse.

3. Sagsbehandlingstiden

Af Erstatningsnævnets årsberetning for 2001 fremgår bl.a.:

»Nævnets sagsbehandlingstid

Som det fremgår af de ovennævnte talmæssige oplysninger havde nævnet ved udgangen af 2001 en beholdning på 1.355 ubehandlede sager. Ved udgangen af 2000, 1999 og 1998 var de tilsvarende tal 1.085, ca. 900 og ca. 800. Antallet af indkomne nye sager i perioden fra 1998 til 2001 er steget med 469 sager svarende til godt 16 pct.

Nævnets sekretariat arbejder til stadighed på at forøge såvel effektiviteten som produktiviteten. Det stigende sagsantal og den ovennævnte dokumenterede kompleksitet af nævnets sager gør det ikke realistisk, at nævnet med den nuværende personalenormering i væsentligt omfang kan nedbringe sagsbehandlingstiden.

I 2002 træder store ændringer i kraft i såvel erstatningsansvarsloven som offererstatningsloven, jf. lov nr. 463 af 7. juni 2001. Disse ændringer må forventes at forøge nævnets arbejdsbyrde og medføre en markant stigning af de udbetalte erstatninger fra nævnet.

Ved finansloven for 2002 er Erstatningsnævnet i lighed med mange andre statsinstitutioner pålagt procentvis reduktion af driftsbevillingen. I 2001 udgjorde nævnets driftsbevilling ca. 4,7 mio. kr. (hvoraf lønninger udgjorde ca. 3,5 mio. kr.). Nævnets driftsbevilling udgør således ca. 66 pct. af det beløb på ca. 7,1 mio.

kr., som staten i 2001 fik inddrevet fra skadevolderne ved gennemførelse af statens regresret. De af regeringen udmeldte rammereduktioner for de kommende år vil tilsyneladende betyde en yderligere væsentlig reduktion af nævnets driftsbevilling på i nærheden af 1 mio. kr. En så stor besparelse vil kun kunne gennemføres ved reduktion af nævnets i forvejen meget lille medarbejderstab.

I dag overstiger nævnets sagsbehandlingstid – bortset fra et mindre antal ukomplicerede sager, der behandles forlods – normalt 6 måneder. En sagsbehandlingstid på over 6 måneder er efter nævnets opfattelse ikke tilfredsstillende for forbrydelsesofrene. Man må herved være opmærksom på, at mange af ofrene allerede har ventet længe på sagsbehandlingen ved politiet, anklagemyndigheden og domstolene, før sagen indsendes for nævnet. Det øgede sagsantal, den nye og mere komplicerede lovgivning på området samt de udmeldte besparelser vil indebære, at nævnet kommer til at yde en ringere service over for ofre for forbrydelser. Dette vil navnlig vise sig ved en stigning i sagsbehandlingstiden.

Det er nævnets håb, at nævnet i stedet for besparelser og reduktioner kan få tilført yderligere økonomiske og personalemæssige ressourcer. Herved vil nævnet bedre kunne leve op til de retspolitiske mål, som samtlige Folketingets partier har tilsluttet sig, om at styrke og forbedre forholdene for de borgere, som bliver ofre for forbrydelser.«

I en udtalelse af 18. september 2002 understreger Erstatningsnævnet, at nævnet til stadighed arbejder på at øge effektiviteten og produktiviteten til gavn for ofrene, men at mulighederne herfor synes beskedne. Udtalelsen indgår som bilag til justitsministerens besvarelse af Retsudvalgets spørgsmål 344, 2001-02, 2. samling. Svaret er omdelt på Retsudvalgets alm. del – bilag 32 og er medtaget som bilag 2 til beslutningsforslaget.

Landsdommer Michael Lerche, der er formand for Erstatningsnævnet, mener, at borgerne må vente uacceptabel lang tid på erstatning, jf. Information den 27. januar 2003. »Vi prøver på at gennemføre besparelserne, så det ikke går ud over sagsbehandlingstiden. Samtidig forsøger vi at høve af på puklen af sager. Men vi kommer ikke ned på et acceptabelt niveau,« fastslår han. Nye voldsofre venter i gennemsnit mere end fem måneder, før nævnet overhovedet kigger på sagen, fremgår det af nævnets endnu ikke offentliggjorte årsberetning for 2002. Derefter kommer den tid, som nævnet bruger på sagen. Det er i bedste fald 14 dage, mens komplicerede sager kan tage årevis.